

HARZ GEBIRGSLAUF D 8 /10 2011

Fredag d 7/10 kl. 06 00 kørte bussen fra kirketorvet i Sønderborg. Vi var 50 morgenfriske løbere som alle havde tilmeldt os denne bjergbestigning i Harzen i forskellige distancer fra 11-21-og 42 km. Det var Danfoss Maraton Club der stod for arrangementet, og jeg kan godt røbe her og nu at det var til absolut UG. Stor tak til Knud, Arne, Hans Cristian, Sus og Thomas, jeg ved ikke om Rasmus også er i bestyrelsen, men ellers får han bare tak for altid at være positiv og glad.

Vi kørte længe og jeg hjalp ivrigt Torben Pedersen med at spise hans madpakke, den var god, når man nu ikke selv havde fået smurt. Kl. 13 30 var vi i Vergenrode hvor vi skulle afhente vore startnumre fra kl. 14 00. Det gik godt, vi fik lynhurtigt brugt en hulens masse euro, jeg selv fik da købt 2 løbebluser til 16 og 18 euro pr stk., de kommer jo fint til at ligge hjemme i skabet sammen med de andre 50 løbebluser.

Vi rejste med Grenå Rejser, og de havde åbenbart en aftale med et hotel i Braunlage, eller var det Bad Harzburg, det husker jeg ikke helt, men det gjorde buschaufføren Muddi da heldigvis. Det var et udmærket hotel hvor vi fik noget tysk kvalitetsfoder med brun sovs og pasta og så lige suppe til at starte med og selvfølgelig dessert dertil. Vi trillede i seng ved 22 tiden.

Så oprandt dagen hvor det hele skulle stå sin prøve. Torben og jeg stod op kl 5 30 for at i god tid smøre diverse dele af kroppen ind i vaseline og barbere håret af brystet, det er altså noget af et ømt syn når det så er tapet ind i sportstape. Vand skulle der også drikkes, jeg tror endda at Torben fik en Coca Cola. Så var der morgenmad, og selvfølgelig var humøret højt. For mit vedkommende kunne det snart ikke betale sig at komme i løbetøjet når jeg alligevel kun skulle bruge 2 timer og 45 minutter til maratonet.

Muddi kørte os til startstedet hvor løbet startede kl 9 00. Jeg kom på toilet for anden gang denne morgen, jeg drak ekstra væske, jeg havde husket at få en affaldspose med så jeg kunne holde mig varm, den ømme ankel og venstre baglår var glemt, jakken pakket i vædskebæltet, gel i vædskebæltet, alt var tjekket og ok og så var det jo forresten bare en formiddag hvor jeg skulle ud at løbe en tur.

Starten gik..... 42,2 km..... vejret sagde regnvejr, det var okay. Jeg fulgtes med Knud, Dennis og Niels. Men hov , allerede her i starten går det jo opad, og det bliver ved.....det skulle jo ikke være noget særligt her de første 8-10 km. Efter de første 2 km løb vi forbi flere løbere der gik, og min puls hamrede derudaf.....Peter Callsen hvis du ikke for styr på den puls, så når du ikke op på

toppen..... Tankerne var på overarbejde. Tissepausedet plejer at få kroppen i ro, jeg fik overtalt drengene til afvanding...sikken en lettelse. Nu kører det, 5km, det kører bare 6 km ..hov jeg skal tisse... hurtig stop og så op til drengene igen. Det kører bare.. ups 8 km og jeg skal tisse, det er hurtigt overstået, lidt fartleg og jeg er oppe ved drengene. 10 km vædskedepot, jeg for gutterne overtalt til tissepause, stadig bliver jeg lettet for en liter hver gang, det må være noget med vand i knæene og bølger i håret. Nu må det snart være på plads med det pis, men lieber gott (jeg var trods alt i Tyskland) 12-13 km , så er det galt igen, gad vide om jeg har lavet oversvømmelse i startområdet, for det har gået fint opad hele vejen. Det kniber med at løbe drengene op, og jeg frigør livslinien til Knud og Co. Nu går det alvorligt opad, og jeg må ned at gå, sammen med alle de andre, det er okay for jeg skal også tisse, og når alle går, kommer man da ikke så langt bagud, højst 10 – 20 løbere som selvfølgelig skal overhales igen. Så flader det ud til ca. 10 procent stigning igen og vi løber atter. Det går bare derudad, jeg kan endda nyde det smukke landskab. 14-15 km tror jeg, så når vi til betonbelægningen. Det er komplet umuligt at løbe, alene det at gå, gør nas i lårene. Jeg har taget min jakke på men fryser alligevel. Det blæser og er begyndt at sne. Pludselig står der nogle forfrosne folk og deler gule overtræksække ud til os. Jeg takker, Grus gott og kravler videre op af bjerget, det er bare stejlt og alle har meldt sig ind i vandrekлубben, der er ingen der kan løbe her. Godt forfrossen kommer jeg op på toppen, og Torben Holck kommer forbi, som om at han først lige er startet på løbet .Vi har løbet 18,5 km. Der er 1 minusgrad men det følte som 8-9 minusgrader (iflg. vejrudsigten) det er snestorm, 10 cm sne, løber i sjap og springer over de fleste store vandpytter. Heldigvis har jeg tisset så mange gange, at jeg slipper for at stå stille på dette guds forladte sted, hvor man hverken kan få varme eller sol, det eneste der kan blive til, er våde sko. Det er diset, så jeg kan kun lige skimte de store tårne der skulle være her et sted, dog ænser jeg lige den berømte sten med en kobberplade på, som fortæller om højden på bjerget, det er noget med 1120 m tror jeg, dette sker mens jeg prøver at springe over en vandpyt på 2-3 meter. Endelig er jeg kommet over toppen og et nyt løb begynder (i hovedet på mig) 21-22 km, jeg tisser igen og brækker strålen af i denne kulde. 24- 25 km, det bliver nu så varmt at jeg kan aflevere min gule plastpose ved et vædskedepot. Jeg får noget at drikke, de kalder det Slaim, og ligner slam, men det sammen med varm the, er ok. (der var slaim og varmt the ,banan, æbler, plus fedtebrød, salt og vand i alle vædskedepoter). 25 km hvad nu Torben Pedersen kommer nu forbi i fuld galop, og jeg synes endda at jeg er godt løbende da det bare går nedad. Jeg skal tisse, for 13 gang. Nu er der blevet forår og noget tøj bliver flået af. Hej Peter, lyder det fra Preben Brock, han løber godt dernedad sammen med 2 tyskere. Nu må jeg hellere til at tage mig sammen, benene er ok, men det kniber med farten, nå ja, hvis man tror at man kan få en god tid i maraton ved at træne 40-45 km i ugen, så er det nu at man får fakta at vide, jeg kan ikke nøjes med at være stor i kæften, regningen kommer. 30 km, jeg skal lige tisse, nu begynder maraton`et, det er nu man for at se, hvad man er lavet af. 31-33-35 km det kører jo bare og nu går det igen opad, dejligt for lårene, efter at have løbet nedad 7-8 km. Opad, lige ud, nedad det er ikke så dårligt, jeg har mødt en fyr fra Glucksborg, vi for en del snakket og kilometerne går, men pludselig kan han ikke følge med mere, NÅ for søren, du har overskud Peter Callsen. Pludselig er jeg ved 40 km skiltet, og har ikke tisset længe, KANON. Her møder jeg

igen Dennis, han har det ikke så godt, men jeg får ham trukket med 1 km, så må han gå lidt igen. Den sidste km går let og pludselig er jeg i MÅL.

4 timer 39 minutter..... Absolut ikke nogen super god tid, det plejer at være under 4 timer, men alligevel..... 42,2 langt.....1,2 km op og 1,2 km ned, tisset for et halvt år. Start i efteråret, løb ind i vinteren og kom hjem i foråret, og så på knap 5 timer og uden at være helt kvæstet, det er ført til protokols.

Efter hjemkomst til hotellet blev turen fejret med røverhistorier om store præstationer i hurtigløb og fantaktiske menneskelige unaturlige evner inden for løb. Krydret med et par gode tyske halvliters fadbamser. Om aftenen fik vi sejrsmiddag, .en 3 retters menu, med passende rødvin dertil.

Søndag gik turen til museumsbesøg i en mine, det var meget interessant, derefter videre til Goslar, hvor vi listede rundt i nogle timer, med mere eller mindre ømme ben.

Mandag gik turen nordpå mod Danmark, dog med et ophold i Celle og senere et besøg i den tidligere koncentrationslejr Bergen Belsen. Det var grufuldt interessant.

Vi var hjemme i Sønderborg kl 18 00.

Det var en god tur, kun ros til Danfoss Maraton Club

Løbene hilsen Peter Drue Callsen

